

DALAM MAHKAMAH SESYEN DI KULIM

DI DALAM NEGERI KEDAH DARUL AMAN

GUAMAN SIVIL NO : A53KJ-25-02/2018

ANTARA

RUBHENDRAN A/L DANAPAL

...PLAINTIF

DAN

1. CHIN CHUN SWEE & RODZI KAYU KAYAN

2. MOHD YUNA BIN ISMAIL ...DEFENDAN-DEFENDAN

ALASAN PENGHAKIMAN

Pendahuluan

[1] Tuntutan Plaintiff terhadap Defendan adalah untuk gantirugi am, gantirugi khas, faedah dan kos bagi kecederaan dan kerugian yang dialami oleh Plaintiff akibat kemalangan yang berlaku pada 28.11.2014 jam lebih kurang 11.45 pagi semasa Defendan Kedua sedang mengendalikan jentera backhoe no. PDS 3005 di dalam sebuah tapak pembinaan dewan Bola Jaring JKKK Kampung Baru Sungai Karangan di mana rantai besi yang diikat pada batang besi di bahagian belakang jentera backhoe tersebut telah terputus dan terhempap pada Plaintiff.

[2] Plaintiff telah memanggil 3 orang saksi manakala Defendan telah memanggil 2 saksi mereka.

Saksi-saksi yang telah memberi keterangan adalah seperti berikut:

1.	SP1	-	Plaintif
2.	SP2	-	ASP Ismail bin Atan (Pegawai Penyiasat)
3.	SP3	-	Mohd Amin bin Mat Isa (Pegawai KWSP)
4.	SD1	-	Defendan Kedua
5.	SD2	-	Ooi Ah Chun (Setiausaha JKKK)

LIABILITI

Versi Plaintiff

[3] Secara ringkasnya versi Plaintiff menyatakan seperti berikut :-

- Menurut laporan polis Plaintiff (P1) dan keterangan saksi-saksi Plaintiff di Mahkamah, kemalangan berlaku semasa Plaintiff sedang menjalankan kerja-kerja untuk menurunkan batang besi di kawasan tapak Dewan Bola Jaring JKKK Kampung Baru, Sungai Karangan apabila rantai yang mengikat batang besi tersebut pada kenderaan Backhoe no. PDS 3005 telah terputus dan terjatuh seterusnya terkena/menimpa ke atas Plaintiff.

Versi Defendan

[4] Manakala versi Defendan pula dinyatakan melalui keterangan Defendan Kedua (SD1) yang mana secara ringkasnya adalah seperti berikut:-

- Pada 28.11.2014 jam lebih kurang 11.45 pagi, semasa Defendan Kedua sedang mengendalikan jentera berat backhoe no. PDS 3005 di dalam tapak pembinaan Dewan Bola Keranjang JKKK

Kampung Baru, Sungai Karangan, semasa Defendan Kedua sedang menurunkan batang besi di bahagian belakang jentera tersebut, tiba-tiba rantai besi yang diikat pada batang besi tersebut telah terputus lalu menghempap Plaintiff. Defendan Kedua terus membantu Plaintiff dan membawanya ke Hospital Kulim dengan kenderaan syarikat.

KEPUTUSAN MAHKAMAH MENGENAI ISU LIABILITY

[5] Setelah meneliti dengan cermat keterangan kesemua saksi-saksi ini, Mahkamah berpendapat **Defendan menyumbang cuai sebanyak 80%** manakala **Plaintif bertanggung kecuai sebanyak 20%** di dalam kemalangan ini.

ALASAN MAHKAMAH ATAS KEPUTUSAN LIABILITY

[6] Dalam kes ini setelah penelitian yang rapi dan cermat dibuat ke keterangan saksi-saksi kedua pihak, Mahkamah mendapati pada dasarnya kedua-dua pihak tidak menafikan mekanisma bagaimana kemalangan ini berlaku. Di dalam Hujahan Defendan, pihak Defendan lebih menumpukan kepada tempat kemalangan itu berlaku samada ia jatuh di bawah takrifan di jalanraya ataupun di tempat swasta mengikut

Seksyen 2 Akta Pengangkutan jalan 1987. (Perkara ini akan disentuh dengan lebih terperinci lagi di perenggan berikutnya)

[7] Dalam kata lain, pada asasnya, kedua pihak seolah-olah bersetuju bahawa kejadian ini berlaku bilamana jentera berat Backhoe (selepas ini dirujuk “Backhoe”) yang dikendalikan oleh Defendan Kedua di mana rantai yang diikat pada batang besi telah terputus lalu menghempap ke atas Plaintiff. Pada ketika rantai tersebut putus, Plaintiff sedang menurunkan batang-batang besi tersebut. Seakibat dari itu, Plaintiff telah mengalami kecederaan (kecederaan-kecederaan Plaintiff akan diuraikan di perenggan seterusnya nanti di bawah tajuk “Kuantum”).

[8] Pada pendapat Mahkamah, dalam keadaan mekanisme kejadian adalah sebegini, isu ‘*duty of care*’ seharusnya diambil-kira. Justeru itu, Mahkamah mengambil-berat keterangan Defendan Kedua selaku pengendali Backhoe di dalam kes ini. Di dalam keterangan bersumpah Defendan Kedua, beliau tidak menafikan bahawa kecederaan yang dialami oleh Plaintiff adalah akibat dari putusnya rantai yang diikat pada batang besi dan backhoe tersebut. Defendan Kedua juga mengakui bahawa tidak mempunyai lesen untuk mengendalikan Backhoe tersebut.

Malah menurut beliau lagi pada hari kejadian, beliau menggantikan orang lain yang sepatutnya mengendalikan Backhoe tersebut.

[9] Di dalam keterangan Defendan Kedua semasa disoal-balas juga ada menyatakan bahawa beliau bersetuju yang beliau dan majikan beliau tidak mempunyai pengetahuan samada rantai yang digunakan untuk mengikat batang besi tersebut telah diikat dengan selamat untuk mengangkat batang besi berkenaan. Seterusnya beliau mengakui bahawa kejadian itu berlaku akibat kecuaiannya majikan dan beliau sendiri.

[10] Masih dalam isu yang sama, Mahkamah juga mendapati Defendan Pertama iaitu majikan Defendan Kedua telah gagal untuk menyediakan penyelia untuk mengawasi pergerakan dan keselamatan pekerjaan di situ terutamanya keadaan rantai yang telah terputus tersebut. Perlu dicatatkan di sini bahawa Defendan Pertama tidak hadir untuk memberi keterangan di Mahkamah. Keterangan yang dikutip dari perbicaraan ini adalah Defendan Kedua memberitahu bahawa Defendan Pertama yang memberi arahan kerja pengendalian Backhoe tersebut kepada beliau.

[11] D peringkat ini, Mahkamah berpendapat Defendan-Defendan mempunyai '*duty of care*' terhadap Plaintiff dan disebabkan kecuaiannya Defendan yang gagal memastikan rantai yang mengikat besi tersebut selamat untuk digunakan, rantai tersebut telah putus dan menyebabkan Plaintiff mengalami kecederaan dan secara tidak langsung telah berlakunya '*breach of duty of care*' di sini.

[12] Di dalam konteks ini juga, Mahkamah berpendapat oleh kerana Defendan Kedua adalah pekerja Defendan Pertama, Defendan Pertama menanggung liabiliti vikarius (*vicariously liable*) di dalam kes ini. Ini dapat dilihat di dalam kes **Adnan Mat Jidin & Anor v Irwan Wee Abdullah & Anor [1997] 3 CLJ 181** di mana Mahkamah Rayuan telah memutuskan seperti berikut :-

[Held 2c] The test of vicarious liability in such cases is not the 'interest and concern' argument. Mere permission is not sufficient to establish vicarious liability. The owner of the car is vicariously liable if:

- (i) the owner has authorized or requested the act;*
- (ii) the driver is carrying out a task or duty delegated to him by the owner' or*
- (iii) the owner is in control of the driver's conduct.*

[13] Keterangan saksi Defendan sendiri iaitu SD2 seorang setiausaha JKKK, tidak membantu Defendan di dalam kes ini. SD2 menyatakan beliau berada di tempat kejadian dan melihat bagaimana kejadian itu berlaku. Apabila disoal-balas oleh peguam Plaintiff, SD2 telah menyatakan seperti berikut ;-

S - Setuju tiada orang lain dari syarikat (Defendan Pertama) yang mengawasi atau pergerakan backhoe tersebut?

J - Setuju

S - Jadi keadaan itu tidak selamat untuk pekerja-pekerja?

J - Setuju

S - Tiada ciri-ciri keselamatan untuk melindungi keselamatan pekerja-pekerja?

J - Setuju

S - Syarikat tersebut telah gagal untuk pastikan keselamatan pekerja-pekerja?

J - Setuju

S - Pengendalian Defendan Pertama dan Kedua telah mengakibatkan kemalangan ini berlaku?

J - Setuju

[14] Dalam kata lain, Mahkamah berpendapat, dengan mengambil-kira keterangan saksi-saksi yang telah dipanggil, kejadian ini berlaku adalah dari kecuaiian Defendan-Defendan di dalam pengendalian Backhoe tersebut terutamanya kelalaian dan kecuaiian Defendan di dalam memastikan rantai berkenaan selamat untuk digunakan untuk mengikat batang-batang besi tersebut. Defendan Pertama telah menanggung liabiliti secara vikarius kerana Defendan Kedua telah bertindak atas arahan Defendan Pertama dan tambahan pula Defendan Pertama adalah pemilik backhoe tersebut.

Isu samada kemalangan ini berlaku di atas jalanraya atau di tempat swasta

[15] Di dalam hujahan peguamcara Defendan, pihak Defendan telah membangkitkan isu samada kes ini berlaku di jalanraya ataupun di kawasan swasta.

[16] Defendan berhujah sekiranya Plaintiff berjaya membuktikan tempat kemalangan ini adalah jalanraya maka pihak Defendan perlu bertanggung terhadap kemalangan ini tetapi andainya tempat kemalangan ini bukan tergolong di dalam definasi jalanraya, maka tuntutan Plaintiff harus ditolak dan notis di bawah seksyen 96(2) Akta Pengangkutan Jalan 1987 tidak sah dan terbatal.

[17] Dalam hal ini, Mahkamah berpendapat isu kecuaiian yang telah berlaku di pihak Defendan sepertimana yang telah dihuraikan di perenggan-perenggan di atas adalah tidak ada apa-apa kaitan dengan tempat kejadian itu berlaku samada ia berlaku di jalanraya atau di mana-mana sahaja. Mahkamah berpendapat apa yang penting kes seumpama ini adalah pembuatan (*act*) atau kegagalan untuk membuat (*causation to act*). Jika sesuatu tindakan itu disifatkan sebagai cuai, maka tempat di mana kecuaiian itu berlaku adalah tidak penting. Mahkamah berpendapat kes ini di bawah '*negligence under law of tort*'.

[18] Dalam kata lain bukanlah menjadi satu syarat wajib ia perlu berlaku di atas jalanraya untuk membuktikan kecuaiian (*negligence*). Peranan Mahkamah adalah untuk menentukan samada Plaintiff telah berjaya membuktikan bahawa Defendan-Defendan telah cuai di dalam kejadian

ini di mana Mahkamah telah menghuraikan Dapatan Mahkamah di perenggan-perenggan sebelum ini.

[19] Dalam pada itu, masih dalam isu yang sama, dari keterangan saksi-saksi dan bukti-bukti dokumentar yang telah dikemukakan Mahkamah mendapati kejadian ini berlaku di tapak pembinaan di mana tapak pembinaan itu mempunyai akses ke jalanraya. Di dalam konteks ini, Mahkamah telah merujuk kes **Tahan Insurance Malaysia Bhd v Ong Choo Tian@Eng Choo Tian & Anor [2004]1LNS 313** sebagai panduan. Di dalam kes tersebut, kejadian berlaku di dalam ‘*compound*’ (tempat letak kereta / ‘*porch*’ sebuah rumah teres) di mana Defendan di dalam kes tersebut telah menghujahkan ia adalah ‘*private dwelling*’ dan ‘*general public*’ tidak boleh akses ke tempat tersebut dan oleh itu ia tidak jatuh dalam tafsiran “jalan” mengikut Seskyen 2 Akta Pengangkutan jalan 1987.

[20] Setelah meneliti kes **Tahan Insurance** tersebut, Mahkamah mendapati bahawa isu jalanraya ataupun tidak hanya timbul pada tahap *recovery*.

[21] Pun begitu, jika tafsiran jalanraya masih menjadi persoalan, setelah meneliti keterangan saksi-saksi dengan cermat, Mahkamah mendapati

saksi-saksi telah menyatakan bahawa tempat kejadian itu berlaku di atas jalan raya yang boleh diakses oleh orang awam. Sebagai contoh, keterangan Pegawai Penyiasat (SP1) yang tidak mempunyai apa-apa kepentingan di dalam kes ini menyatakan seperti berikut ;-

S - Kawasan kemalangan ini boleh dimasuki oleh orang awam?

*J - Boleh. Kemalangan berlaku di luar kawasan dewan JKKK.
Ada jalan. Tiada benteng atau kawasan larangan.
Kemalangan ini berlaku di kawasan terbuka dan orang boleh
lalu lalang.*

Manakala Defendan Kedua apabila disoal-balas memberikan keterangan berikut :-

*S - Saya katakan kepada kamu kenderaan boleh lalu lalang?
Kenderaan boleh masuk dan keluar (ke tempat tersebut)?*

J - Ya, setuju

[22] Di dalam keterangan Plaintiff pula, beliau menyatakan semasa rantai tersebut putus dan besi jatuh di atas kakinya, beliau berada di jalan dan di dalam tapak pembinaan tersebut. Menurutny lagi pembinaan itu berlaku cuma di sebahagian daripada kawasan tapak pembinaan dan orang awam dan kenderaan masih boleh lalu-lalang di

tempat tersebut dan tiada sebarang papan tanda atau pagar yang dibina untuk menghalang orang awam atau kenderaan untuk lalu lalang di kawasan tersebut.

[18] Oleh itu, secara kesimpulannya di atas alasan-alasan yang Mahkamah telah huraikan di atas Mahkamah mendapati sememangnya terdapat kecuaiian di pihak Defendan-Defendan di dalam kes ini.

[19] Justeru itu, berdasarkan otoriti yang dirujuk dan dapatan fakta, Mahkamah ini seterusnya memutuskan atasimbangan kebarangkalian bahawa Plaintiff telah berjaya membuktikan kes mereka.

KUANTUM:-

[20] Mahkamah telah merujuk kepada prinsip undang-undang yang mantap berkenaan award gantirugi, di dalam kes **INAS FAIQAH MOHD HELMI (A CHILD SUING THROUGH HER FATHER AND NEXT FRIEND; MOHD HELMI ABDUL AZIZ) v. KERAJAAN MALAYSIA & ORS [2016] 2 CLJ 885** di mana YA Abdull Hamid Embong HMP dalam menyampaikan keputusan Mahkamah Persekutuan menyatakan seperti berikut:

(1) *It is trite that damages served as compensation, not a reward, less still a punishment. In assessing damages, the courts should not be motivated by sympathy and award fair compensation based on cogent evidence. The court could not descend into a domain of speculation. The evaluation of evidence which form the basis of any risk of future damage must still be undertaken. The trial judge could only evaluate such evidence based on the recognized balance of probability standard, but with a lower degree of certainty as to the occurrence of such loss or damage in the future. Such a lower degree to be attached is best termed by the word ‘possibility’, ‘chance’, ‘risk’, ‘danger’ or ‘likelihood’, but regardless of the words used and their semantics, they must also essentially be a substantial one and not speculative.*

[21] Seterusnya di dalam kes **Wong Li Fatt William (an infant) v. Haidawati bt Bolhen& Anor [1994] 2 MLJ 497** YAA Richard Malanjum J menyatakan:

“In considering the issue of quantum of damages, I bear in mind that an award must be fair which means that must be a proper compensation for the injury suffered and the loss sustained.”

Manakala dalam kes **Fletcher v. Autocar and Transporter Ltd [1968]1 ALL ER 726** pada muka surat 750 Salmon LJ menyatakan “*The damages should be such that the ordinary sensible man would not instinctively regard them as either mean or extravagant, but to consider them to be sensible and fair.*”

[22] Dalam menentukan isu kuantum, Mahkamah juga telah meneliti laporan-laporan perubatan, laporan-laporan pakar, serta hujahan-hujahan bertulis pihak-pihak sebelum memutuskan award bagi gantirugi am dan khas kepada Plaintiff. Mahkamah juga merujuk kepada *Revised Compendium of Personal Injury Awards* sebagai garis panduan dalam menentukan award yang bersesuaian.

[23] Mahkamah juga dalam membenarkan award bagi keseluruhan gantirugi telah mengambil-kira kenaikan harga barang, kos sara hidup yang tinggi, kadar inflasi, GST dan kedudukan nilai matawang .

[24] Mahkamah telah merujuk kepada prinsip dalam kes **Raji Transport Sdn. Bhd. V Idayu Zukafli [2004] 5 CLJ 479** dimana Y.A Hakim menyatakan :-

“...changes in the value of money, decrease in the purchasing power, power of dollar or the increase in the cost of living over the years are relevant factors in the assessment of damages”.

KUANTUM (Gantirugi Am (atas 100% liabiliti)

[25] Pihak-pihak telah bersetuju untuk menerima laporan perubatan masing-masing tertakluk kepada hujahan. Laporan yang dirujuk adalah seperti berikut:

- i. Laporan Perubatan dari Hospital Kulim (Jabatan Kecemasan) bertarikh 28.11.2014
- ii. Laporan Perubatan Pakar dari Hospital Pantai bertarikh 7.11.2017

Berdasarkan laporan di atas Plaintiff telah mengalami kecederaan seperti berikut akibat daripada kemalangan tersebut :

1. Scars

Peguamcara Plaintiff telah mencadangkan jumlah award sebanyak RM 12,000 dengan merujuk kepada kes **Abdul Rahman bin Hamzah & Anor v Muhammad Rafi bin Abdullah [2015] 2 PIR 63** manakala peguamcara Defendan berhujah dan mencadangkan jumlah RM 4,000 untuk ‘scars and laceration’ dengan merujuk

kepada kes **Amirul Zulhelmi bin Izhar v Lim Swee Keat & Anor [2017] 1 PIR 47.**

Mahkamah telah meneliti laporan perubatan yang telah dikemukakan dan mendapati di dalam laporan perubatan ada dicatitkan seperti berikut :-

- *deep laceration wound over right thigh 2cm x 2cm*
- *15cm healed surgical scar over lateral part of right foot*
- *6cm healed surgical scar over upper right knee*

Justeru itu Mahkamah merujuk kepada ***Revised Compendium Of Personal Injury Awards*** sebagai panduan dan merujuk kepada kes-kes yang berkaitan dengan kecederaan ini maka Mahkamah memutuskan bahawa jumlah yang wajar dan bersesuaian bagi kecederaan ini adalah sebanyak **RM 8,000**

2. Right calcaneum fracture with intraarticular fracture fragment

Plaintif berhujah untuk jumlah sebanyak RM 25,000 dengan merujuk kepada kes **Teck Seng a/l Munusamy & Anor v Supa'at b Sarijo & Anor [2012] 1 PIR 10** manakala peguamcara Defendan berhujah dan mencadangkan jumlah RM 17,000 dengan merujuk kepada kes

Mureli a/l Kandasamy v Che Saharina binti Othman [2015] 1 PIR 43, Khalef bin Abd Manab v Five Rose Bin Sulaiman & Anor [2014] 1 PIR dan Nazar bin Zainul Abidin v Lim Kee Tong & Anor [2016] 1 PIR 44.

Setelah meneliti laporan perubatan yang telah dikemukakan, Mahkamah mendapati Plaintiff telah mengalami ‘*mild limping on walking*’ dan ketidakupayaan yang kekal untuk berdiri dan berjalan.

Oleh itu Mahkamah merujuk kepada ***Revised Compendium Of Personal Injury Awards*** sebagai panduan dan merujuk kepada kes-kes yang berkaitan dengan kecederaan ini oleh itu Mahkamah memutuskan bahawa jumlah yang wajar dan bersesuaian bagi kecederaan ini adalah sebanyak **RM 20,000**

3. *Muscle wasting*

Peguamcara Plaintiff telah mencadangkan jumlah award sebanyak RM 5,000 manakala peguam Defendan berhujah dan mencadangkan jumlah RM 3,000 untuk kecederaan ini.

Mahkamah merujuk kepada ***Revised Compendium Of Personal Injury Awards*** sebagai panduan dan merujuk kepada kes-kes yang berkaitan

dengan kecederaan ini Mahkamah memutuskan bahawa jumlah yang wajar dan bersesuaian bagi kecederaan ini adalah sebanyak **RM 5,000**.

4. *Chip fracture of right talus with non-union with residual pain*

Peguamcara Plaintiff telah mencadangkan jumlah award sebanyak RM 17,000 dengan merujuk kepada kes **Muhamad Faiz Akmal bin Muhamad Azhar (seorang budak mendakwa melalui bapanya, Muhamad Azhar bin Abu Hasaan, sebagai sahabat wakil) v Mohd Rafi Izzuddin bin Khairul Amuar & Anor (Muhamad Azhar bin Abu Hasaan - Third Party) [2018] 1 PIR 47** manakala peguamcara Defendan berhujah dan mencadangkan jumlah RM 10,000 dengan merujuk kepada kes yang sama dan juga kes **Nazar bin Zainul Abidin v Lim Kee Tong & Anor [2016] 1 PIR 44**.

Untuk kecederaan ini Mahkamah mendapati ia adalah '*non-union*' dan ada dicatatkan di dalam laporan perubatan bahawa Plaintiff mengalami '*difficulty to lift heavy objects*'.

Justeru itu Mahkamah merujuk kepada ***Revised Compendium Of Personal Injury Awards*** sebagai panduan dan merujuk kepada kes-kes yang berkaitan dengan kecederaan ini maka Mahkamah memutuskan

bahawa jumlah yang wajar dan bersesuaian bagi kecederaan ini adalah sebanyak **RM 12,000**

5. Iliac bone grafting

Plaintif berhujah untuk jumlah sebanyak RM 10,000 dengan merujuk kepada kes **Sanjiswaran a/l Thamppiraja v Abdul Ghafar bin Abdul Ghani & Anor [2016] 2 PIR 53** manakala peguamcara Defendan pula berhujah dan mencadangkan RM 5,000 dengan merujuk kepada kes **Mohd Azi bin Osman v Muhammad Noor Amiruddin bin Che Rahmat [2016] 2 PIR 8.**

Mahkamah merujuk kepada **Revised Compendium Of Personal Injury Awards** sebagai panduan dan merujuk kepada kes-kes yang berkaitan dengan kecederaan ini dan Mahkamah memutuskan bahawa jumlah yang wajar dan bersesuaian bagi kecederaan ini adalah sebanyak **RM 10,000.**

6. Pembedahan masa hadapan

Plaintif berhujah untuk pembedahan 'removal of implant' adalah sejumlah sebanyak RM 6,000 manakala peguamcara Defendan pula berhujah dan mencadangkan RM 2,000.

Untuk pembedahan kedua pula iaitu 'fusion of the subtalar joint', Plaintiff berhujah RM 1,000 manakala peguamcara Defendan pula berhujah dan mencadangkan RM 333,33.

Mahkamah memutuskan bahawa jumlah yang wajar dan bersesuaian di bawah tajuk ini adalah sebanyak **RM 5,000.**

7. *Pain & Suffering untuk pembedahan masa hadapan*

Plaintif berhujah untuk jumlah sebanyak RM 10,000 manakala peguamcara Defendan pula berhujah dan mencadangkan RM 2,000.

Mahkamah memutuskan bahawa jumlah yang wajar dan bersesuaian di bawah tajuk ini adalah sebanyak **RM 5,000.**

Gantirugi Khas Plaintiff - berdasarkan gantirugi yang dihidkan di dalam Pernyataan Tuntutan (atas dasar 100% liabiliti)

Setelah meneliti keterangan saksi-saksi dan bukti dokumentar, Mahkamah juga mendapati Plaintiff berhak untuk diawadkan kos-kos seperti berikut :-

(1)	Item a, b dan d	-	Dipersetujui di bawah kos

(2)	Item c	- RM2,300-00
(dipersetujui)
(3)	Item e	- RM100-00
(dipersetujui)
(4)	Item f	- RM 100-00
(5)	Item h	- Tidak dibenarkan
(6)	Item l (kehilangan pendapatan)	- Sila rujuk di perenggan
di bawah

Kehilangan pendapatan

[1] Di bawah tajuk ini, Mahkamah telah meneliti dengan cermat keterangan Plaintiff dan SP3 (pegawai KWSP). Secara ringkasnya fakta-fakta berikut adalah penting untuk Mahkamah membuat penilaian di antaranya ialah :-

- Plaintiff berumur 28 tahun semasa kemalangan berlaku dan gaji beliau ketika itu adalah RM 1,700-00.
- Menurut SP3, Plaintiff adalah seorang pekerja di Syarikat Teras Maju Sdn Bhd dengan anggaran gaji sebanyak RM 1,680-01 hingga RM 1,700-00
- Plaintiff berada dalam cuti sakit selama 5 bulan dari 28.11.2014 sehingga 20.4.2015.
- Caruman pihak majikan ke dalam akaun KWSP adalah Rm 221-00 sebulan.

[2] Oleh yang demikian itu Mahkamah berpendapat Plaintiff berjaya menunjukkan kepada Mahkamah bahawa beliau mempunyai pendapatan sebanyak RM 1,921-00 (RM 1,700-00 + RM 221-00 (KWSP). Walau bagaimanapun setelah menolak kos sara hidup Plaintiff adalah wajar dan adil untuk membenarkan awad sebanyak RM 1,500-00 sebulan. Oleh itu awad yang dibenarkan oleh Mahkamah di bawah tajuk ini seperti berikut :-

- (a) Pre-trial loss of earning - RM 7,500 (RM 1,500 x 5 bulan)
- (b) Partial loss of future earning - RM 32,250 (RM 1,500/2 x 43 bulan)
- (c) Kehilangan separa pendapatan masa hadapan RM 108,000
(1500/2 x 144 bulan)

Oleh yang demikian, Mahkamah berpendapat award yang dibenarkan adalah wajar dan adil mengikut undang-undang.

Faedah dan Kos

Kadar faedah dan kos adalah seperti yang berikut:

- i) 5% setahun ke atas gantirugi am dari tarikh penyampaian saman sehingga tarikh penghakiman.

- ii) 2.5 % setahun ke atas gantirugi khas dari tarikh kemalangan sehingga tarikh penghakiman.
- iii) 5% setahun ke atas jumlah penghakiman dari tarikh penghakiman sehingga penyelesaian penuh.
- iv) Kos tindakan seperti mengikut skala.

Disediakan oleh :

Ahzal Fariz Bin Ahmad Khairuddin

Hakim

Mahkamah Sesyen Kulim

Bertarikh : 26.12.2018

Peguan

Tetuan Shan & Su (Perayu/Defendan)

Tetuan S.Param & G.Thila (Responden /Plaintif)